

Resultat. Det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) nikker bifaldende, jeg har altsaa citeret ham rigtigt. Men hertil vil jeg sige, at siden vi have faaet hemmelig Afstemning, er det næsten umuligt at paavise, hvilken Indflydelse de Lovovertrædelser, der have fundet Sted, have haft paa det endelige Valgresultat. Saa længe vi havde offentlig Afstemning, kunde vi indkalde alle Valgsteder, gennem Listerne kontrolere, hvem der havde stemt, og havde Lov til at forhøre dem om deres Stemmeafgivning, men det er forbi med den hemmelige Afstemning. Efter den hemmelige Afstemnings Indførelse er der ingen, der har Ret til at kontrolere, hvorledes den enkelte Vælger har stemt. Vi maa derfor sige som saa: alle de Stemmer, som ere ulovligt afgivne, de ere nu en Gang ulovligt afgivne og kunne ikke regnes med ved Valget.

Nu siger det ærede Medlem for Thisted, at det er usandsynligt, at de 72 Stemmer, som ere Majoriteten for den valgte Kandidat, skulde være blevne paavirkede ved den Omstændighed, at Valg-handlingen ikke er foregaaet hemmeligt efter Lovens Forskrifter. Men der behøves jo ikke at paavises noget saadant, man kan nøjes med de halve. Man kan sige som saa: hvis nu de 36 havde „været Mand for“ at drage de andre 36 fra den faldne Kandidat, derved at de havde kunnet paavirke og føre Tilsyn med deres Stemmeafgivning, saa er det tilstrækkeligt til, at Valget ikke er lovligt, og saa sidder det ærede Medlem, der nu er valgt, ikke paa en lovlig Majoritet. Men alle disse Spørgsmaal kunne ikke undersøges eller godtgøres, siden hemmelig Afstemning er indført, vi have ikke Ret til at kontrolere den enkelte Mands Stemmegivning; thi den hemmelige Afstemning skulde være Værnet imod, at nogen overhovedet fik at vide, hvorledes den enkelte Vælger har stemt paa selve Valgdagen.

Jeg er derfor af den Anskuelse, at vi gøre vel i at forkaste dette Valg for at konstatere et Eksempel paa, at saa grove Overtrædelser af Valglovens Bestemmelser kunne yi som Højesteret i denne Sag ikke finde os i. Lad saa Valget gaa om, lad Vælgerne afgøre, hvem af Kandidaterne de endelig ville give deres Tilslutning. Det, vi maa forlange, er, at det, der sker paa Valgdagen, under Valg-handlingen, er i fuld Overensstemmelse med Lovens Forskrifter. Paa det Standpunkt staar jeg, og det har været ledende for mig og ikke

noget andet ved mit Standpunkt til den foreliggende Sag.

Den ærede Ordfører har hentydet til en Konference, som har været holdt med den højtærede Indenrigsminister, og som resulterede i, at Ministeren har erklæret sig villig til, saa vidt det kan lade sig gøre, ad administrativ Vej at forhindre slige Overtrædelser af Valgloven i Fremtiden. Det er jo meget prisværdigt, det kunne vi alle sammen kun være den højtærede Minister taknemmelige for. Men det har ingen Indflydelse paa det, som her er sket, det kan kun faa Indflydelse paa fremtidige Valg, det kan ikke forandre det, der her er sket. Tinget har at dømme om, hvorvidt man vil taale en saadan Overtrædelse af Valglovens Bud. Thi det er jo klart, at kunne Valgene foregaa paa den Maade i Fremtiden, som det er foregaaet i Vinderup, saa have vi annulleret den hemmelige Afstemning. Det, der er foregaaet ved Valg-handlingen i Vinderup, er et Karrikaturbillede af hemmelig Afstemning, og det kan jeg ikke være med til at anerkende.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) var inde paa en Karakterisering af Kandidaterne. For ham var det ligegyldigt, hvem der blev valgt, dog vilde han sige, at hans personlige Sympati hældede nærmest til den valgte Kandidat, fordi den faldne Kandidat, der tidligere havde siddet her i Tinget, hyldede en religiøs Opfattelse, som det ærede Medlem ikke sympatiserede med. . . (Borghjerg: Jeg sagde ikke „sympatiserede med“, men at den blev ført i Mærken som Anbefaling for hans Valg). . . Maa jeg sige til det ærede Medlem, at det er mig ikke bekendt, at den faldne Kandidat enten i Tinget eller under Valgbevægelsen har appelleret til sit religiøse Standpunkt og benyttet det i Valgagitationen. Jeg tror snarere, at man fra anden Side har villet slaa ham, fordi man tilhørte en bestemt religiøs Retning, som det ærede Medlem og andre med ham ikke kunne lide. Jeg tror, at det gør man vel i at holde ude fra vore Betragtninger over denne Sag, hvilket religiøst Standpunkt den ene eller den anden Kandidat indtager, det bliver det enkelte Menneskes fri og private Sag, det skulle vi ikke opkaste os til Dommere over, og jeg tilføjer, at jeg beklager, at det ærede Medlem har kastet dette Moment: ind i Betragtningerne, her er for Resten nok at holde sig til uden det, og for saa vidt kan